

Universitätsbibliothek Wuppertal

M. Tullii Ciceronis Orationes diligentius recognitae & aptiore serie repositae

Cicero, Marcus Tullius

Lutetiae Paris, 1522

In M. Antonium Philippica decimaquarta. Oratio LVII.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-431](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-431)

Philippica. XIII. Fo. CCLXII.

bus huic vrbi melius est, atq; in alias, si fieri possit, terras demigrare, vnde Antoniorū nec facta, nec nomē audiāt, q̄ illos Cēsaris virtute eiectos, Brutū retētos, intra hęc mœnia videre. Oportissimū est vincere. secundū est nullū casum p̄ dignitate, & libertate patrię nō ferendū putare. qđ reliquū est, nō est tertiu, sed postremū omniū, maximā turpitudinē suscipere vitę cupiditate. Quę cū ita sint, de mādatis literisq; M. Lepidi viri clarissimi, Seruilio assentior: & hoc amplius cēseo, Magnū Pōpeiū Cn. F. p̄ patris, maiorūq; suorū aīo, studioq; in Rēp. suaq; pristina virtute, industria, volūtate, fecisse, q; suā eorūq; quos secū haberet, operā Senatūi populoq; Ro. pollicitus esset, eāq; rē S. P. q; R. gratā acceptāq; esse, eiq; honori dignitatēq; eā rē fore. Hoc vel coniungi cū hoc senatusconsulto licet, vel seiungi potest, separatimq; p̄scribi, v̄ proprio Senatusconsulto Pompeius collaudatus esse videatur.

Vincere
oportissimum.

IN M. ANTONIVM PHILIPPICA DECIMA QVARTA. ORATIO. LVII.

I, vt ex literis, q̄ recitate sunt P. C. sceleratoꝝ hostiū exercitū cēsum fusumq; cognoui, sic id, qđ & oēs maxime optamus, & ex ea victoria, q̄ parata est, cōsecutū arbitramur, D. Brutū egressum iam Mutina esse cognouissē: propter cuius periculū ad saga issemus, p̄pter eiusdē salutē redeundū ad pristinū vestitū sine vlla dubitatione cēserē. ante vero q̄ ea res quā auidissime ciuitas expectat, allata sit, lætitię risus satis est maxime p̄clarissimēq; pugne, reditū ad vestitum cōfectę victorię reseruate. cōfectio autē huius bellī est D. Brutī salus. Quę autē est ista sentētia, vt in hodiernū diē vestitus mutetur, deinde cras sagati p̄deamus: Nos vero cū semel ad eū, quē cupim⁹,

Aliis principū est, Multis ex literis &c.

Sagati

optamusq; vestitū redierimus, id agamus, vt eū in p̄petuū retineamus. nā hoc quidē cū turpe est, tū ne diis quidē immortalibus gratū, ab eorundē aris, ad quas togati adierimus, ad saga sumēda discedere. Atq; animaduerto P. C. quosdā huic fauere sentētię: quorū ea mens, id q; cōsiliū est, vt cū videāt illū gloriosissimū D. Bruto futurū. diē, quo diē p̄pter ei⁹ salutē redierimus ad vestitū, hūc tātū ei fructū eripere cupiāt, ne memorię posteritatiq; p̄dat, p̄pter vnus cuius periculū populū Rom. ad saga iuisse, p̄pter eiusdē salutē redisse ad togas. tollite hanc, nullā tā prauę sentētię causam reperietis. Vos vero P. C. cōseruate auctoritatē vestrā, manete in sentētia, tenete vestra mēoria qđ sepe ostēdistis, hui⁹ toti⁹ bellī in vni⁹ viri fortissimi & maximi vita positū esse discrimē. ad D. Brutū liberandū Legati missi principes ciuitatis, q̄ illi hosti ac parricide denūciarēt, vt a Mutina discederet: eiusdem D. Brutī cōseruādī gratia cōsules sortiti: ad bellū p̄fectus A. Hircius: cuius imbecillitatē valetudinis, animi virtus & spes victorię cōfirmavit: Cēsar, cū exercitū cōparato a primis pestibus Rēp. liberasset, ne quid postea sceleris oriret, p̄fectus est ad eundē Brutū liberandū, vicitq; dolorē aliquē domesticū patrię charitate. Quid C. Pāsa egit aliud delectibus habēdis, pecuniis cōparādīs, senatuscōsultis faciēdis grauissimis in Antoniū, nobis cohortādīs, populo Ro. ad causam libertatis vocando, nisi vt D. Brutū liberaret: a quo populus Ro. frequēs ita salutē D. Brutī vna voce depoposcit, vt eā nō solū cōmodis suis, sed etiā necessitati victus anteferet, qđ sperare nos qđ debemus P. C. aut inibi esse, aut iā esse cōfectū: & spei fructū rei cōuenit, & euerui reseruari, ne aut deorū immortalīū beneficiū festinatione p̄ripuisse, aut vim fortunę stultitia cōtēpisse videamur. Sed qm̄ significatio vestra satis declarat, qđ de hac re sentiat, ad literas veniā, q̄ sunt a Cōsule & a p̄p̄tore missę: si pauca ante, q̄ ad ipsas literas p̄tineāt, dixerō. Imbuti sanguine gladii P. C. legionū, exercitūq; nostrorū, vel madefacti potius duorū cōsulū, tertio Cēsaris p̄sidio, si hostiū fuit ille sanguis, summa militū pietas, nefariū scelus, si ciuium. Quousq; igit is, q̄ oēs hostes scelere superauit, noīe hostis carebit: nisi mucrones etiā nostrorū militū tremere vultis, & dubitare vtrū in ciue, an in hoste figant. Supplicationē decernitis, hostē nō appellatis, gratę vero n̄e diis immortalib⁹ gratulationes erūt, gratę victi me, cū interfecta sit ciuiū multitudo: de improbis ingt & audacib⁹. nā sic eos appellat clarissim⁹ vir, q̄ sūt vrbanarū maledicta litiū nō iusta. euelli, internecti nota, testamēta credo subiiciūt, aut eiiciūt vicinos, aut adolēscētulos circūscribūt. his. n. viriis affectos, & talib⁹, malos & audaces appellare cōsuetudo solet. bellū iexpiable ifert q̄tuor cōss. vn⁹ oīm latronū teterrim⁹: gerit idē bellū cū Senatu populoq; Ro. oib⁹, q̄ ruit ipe suis cladib⁹, pestē, vastitatē, cruciatū, tormēta denūciat: Dolabellę ferū & imane facin⁹, qđ nulla barbaries posset ignoscere, id deo

Sortiti

Inibi

Imbutus, Madefact⁹.

* Circūscribere. Malī & audaces.

In M. Antonium

rum cōsilio factū esse testat: queq; esset facturū in hac vrbe, nisi eū hinc ipse Iupiter ab his
moenibus repulisset, declarauit in Parmensū calamitate: quos optimos viros, honestissimos
q; homines, maxime cū auctoritate huius ordinis populiq; Ro. dignitate cōiūctos, crudeliss-
sime interfecit, prēludiū illud, & portentū L. Antonius, insigne odiū omnīū hominum, vel, si
etiā dii oderint, quos oportet, omnīū deorū. Refugit animus P. C. eaq; formidat dicere, q; L.
Antonius in Parmensū liberis, & cōiugibus effecerit, quas em̄ turpitudines Antonii libēter
cū dedecore subierunt, eadē per vim letatur aliis se intulisse. Sed vis calamitosa est, quā illis
intulerūt: libido flagitiosa, qua Antoniorū oblita est vita. Est igit qsq; q; hostes appellare nō
audeat, quorū scelere crudelitātē cōstat Carthaginensū victā esse: qua em̄ in vrbe tā imma-
nis Annibal capta, q; in Parma surrepta Antonius: nisi forte huius Colonie, & ceterarum, in
quas eodē est aīo, nō est hostis putādus. Si vero coloniarū & municipiorū sine vlla dubita-
tione hostis est, qd tandē huius censeris vrbis: quā ille ad expiandas egestates latrocinii sui
concupiuit: quā iā peritus metator & callid⁹ decēpeda sua Saxa diuiserat. Recordamini p de
os immortales P. C. qd hoc biduo timuerimus, a domesticis hostibus, idest qui intra moenia
hostes sunt, rumoribus improbiſsimis dissipatis, quis liberos, q; cōiugē aspicere poterat sine
fletu: q; domū: q; tecta: q; larē familiarē: Iā aut foedissimā mortē oēs, aut miserabilē fugā co-
gitabant. hęc a qbus timebant, eos hostes appellare dubitam⁹: grauius si q; attulerit nomē,
libēter assentiar, hoc vulgari cōtētus vix sum, leuiore nō vtar. Itaq; cū supplicationes iustis-
simas ex his literis, q; recitate sunt, decernere debeamus, Seruiliusq; decreuerit, augebo oīno
numerū dierū, p̄sertim cū nō vni, sed tribus ducibus sint decernēde. Sed hoc primū faciā,
vt imperatores appellē eos, quorū virtute, & cōsiliū felicitate maximis periculis seruitutis, at
q; interitus liberati sumus. Etenim cui viginti his annis supplicatio decreta est, vt nō Impe-
rator appellaret, aut minimis reb⁹ gestis, aut plerūq; nullis: Quāobrē aut supplicatio ab eo,
qui ante dixit, decernēda nō fuit: aut vſitatus honos, peruulgatusq; tribuēdus his, qbus eti-
am noui & singulares debent. At si q; Hispanorū, aut Gallorū, aut Thracum mille, aut duo
millia occidisset, nō eū hac cōsuetudine, q; increbuit, imperatorē appellaret Senatus: tot le-
gionibus cēsis, tanta multitudine hostiū interfecta (dico inquā hostium, quāuis hoc isti hostes
domestici nolint) clarissimis ducibus supplicationis honorē tribuemus: Imperatorū nomen
adimemus: Quāto em̄ honore, letitia, gratulatione in hoc rēplū ingredi debēt illi ipsi huius
vrbis liberatores, cū hesternō die ppter eorū res gestas me ouantē & ppe triūphantē popu-
lus Ro. in Capitoliū domo tulerit: domū inde reduxerit: Is demū est mea quidem sentētia iu-
stus triūphus, ac verus, cū bene de Rep. meritis testimoniū a cōsensu ciuitatis dat. nā siue in
cōmuni gaudio populū Ro. vni gratulabant, magnū iudiciū: siue gratias agebant, eo maius:
siue vtrūq; nihil magnificētius excogitari pōt. Tu igit de te, dixerit q; spīā, & quidē inuitus,
sed iniuriē dolore aīo me pter cōsuetudinē gloriosum, nōne satis est ab hominibus virtutis
ignaris gratiā bene merētibus nō referri: etiā ne eos, q; oēs suas curas in Reip. salute desigūt:
Scitis, n. p. hos dies creberrimū fuisse sermonē, me p Idus Quītilis, q; dies hodie est, cū fascib⁹
descensurū, aliqūē ne Imperatorē habiturū erimus: crimē inuidiā quærēt: Credo hoc in gla-
diatorem, aut latronē, aut Catilinā esse cōsultū: nō in eū, q; ne qd tale in Rep. fieri possit, effe-
cerit. an vt ego q; Catilinā hęc molietē sustulerim, euerterim, afflixerim, ipse extiterim repen-
te Catilinā: qb⁹ auspiciis istos fascēs augur acciperet: quaten⁹ haberet: cui traderet: q; opinor
nec fuisse tā sceleratū, q; hoc fingeret: nec tā furiosum, q; crederet. Vnde igit ista suspitio: vel
potius iste sermo: cū, vt scitis, hoc triduo vel quadriduo tristis a Mutina fama manaret, in-
flati letitia atq; insolētia ipi ciues vnū se ī locū, ad illā Curiā virib⁹ poti⁹ suis, q; Reip. infelicē
cōgregabāt. ibi cū cōsiliū inirēt de cēde nra: partirēturq; inter se, q; Capitoliū, q; ostiā, q; Vr-
bis portas occuparēt: ad me cōcursum futurū Ciuitatis putabāt. qd, vt inuidiā mea fieret, &
cū vitē etiā piculo, famā istā fasciū dissipauerūt, fascēs ipsi ad me delaturi fuerūt. qd cū esset
q; si mea volūtate factū, tū imper⁹ cōductorū hoīm, quasi in Tyrānū parabat. ex quo cēdes eēt
vestrū oīm cōsecuta. Quē res patefecit P. cōscripti. I sed suo tpe totius huius sceleris fōs ape-
riet. Itaq; P. Apulei⁹ Tr. pl. meorū oīm cōsiliorū piculorumq; iā inde a consulatu meo testis,
consciū, & adiutor, dolorem ferre non potuit. doloris mei concionem habuit maximam, po-
pulo Romano vnum atq; idem sentiente. In qua concione cum me pro summa nostra con-
iunctione & familiaritate liberare suspitione fasciū vellet, vna voce cuncta concio declara-
uit, nihil esse a me vnq; de Rep. nisi optime cogitarum. Post hanc habitā concionem duabus

Prēludiū.

Expiandē
egestates.
Decēpeda.

Impatores
q; mereant
appellari.

Ouans.
Triūphās.
Triūphus
iustus.

q;

Consciū
cōsiliorū

Philippica. XIII. Fo. CCLXIII.

tribusve horis optatissimi nūciū & literę venerūt: vt idē dies nō mō me iniquissima inuidiā liberarēt, sed etiā celeberrima populū Ro. gratulatione auxerit. Hęc interposui P. C. nō tā vt pro me dixerim (male em̄ mecū agerēt, si parum vobis essem sine defensione purgatus) q̄ vt quosdā nimis ieiuno animo, & angusto monerē, id qđ ego semp fecissem, vt excellentiū Ciuium virtutē imitatione dignā, nō inuidiā putarēt. Magnus est in Rep. campus, vt sapiēter dicere solebat Crassus, multis apertus cursus ad laudē, vtinā quidē illi principes viuerēt, qui me post meū cōsulatū, cū his ipse cederē, principē nō inuiti videbāt. hoc vero tēpore in tanta inopia cōstantiū, & fortiū cōsulariū, quo me dolore affici creditis: cum alios male sentire, alios nihil oīno curare videā, alios parū cōstāter in suscepra causa pmanere, sententiāq; suam nō semp vtilitate Reip. sed cū spē, tū timore moderari. Q; si q; de cōtēione principatus laborat, q̄ nulla esse debet, stultissime facit, si vitiis cū virtute cōtēdit, vt. n. cursu cursus, sic in viris fortibus virtus virtute superat. Tu si ego de Rep. optime sentiā, vt me vincas, ipse pssimē senties: aut si ad me bonorū cōcursum fieri videbis, ad te improbos inuitabis: nollē, priamum Reip. causa, deinde etiā dignitatis tuę, sed si principatus agerēt, quē nunq̄ expetiui, qđ tandē mihi esset optatus: ego em̄ malis sentētiis vinci nō possum, bonis forsitā possum, & libenter. Hęc populū Ro. videre, animaduertere, iudicare, quidā moleste ferūt. poterat ne fieri, vt nō perinde hoīes quoq; vt qsq; mereret, iudicaret: vt. n. de vniuerso Senatu populus Ro. verissime iudicat, nullis Reip. tēporibus hūc ordinē fir̄ miorē, atq; fortiorē fuisse: sic de vnoquoq; nostrū, & maxie q hoc loco sentētiās dicim⁹, sciscitantē oēs, auent audire qđ qsq; senserit: ita de vnoquoq; vt quēq; meritū arbitrant, existimāt. memoria tenēt, me ante diē XIII. Cal. Ian. principē reuocādē libertatis fuisse: me ex Cal. Ian. ad hanc horā vigilasse Reipublicę: meā domū, measq; aures dies & noctes oīm pceptis monitisq; patuisse: meis literis, meis nūciis, meisq; cohortationibus oēs, q vbiq; essent, ad patrię p̄sidiū excitatos: meis sententiis a Cal. Ian. nūq̄ legatos ad Antoniū: semper illū hostē, semp hoc bellū: vt ego, q omni tēpore vere pacis auctor fuissem, huic essem nomini pestiferę pacis inimicus. Idē Ventidiū, cū alii tribunum Pl. voluissent, nū ego semp hostē: In has sentētiās meas si cōsules designati discessionem facere voluissent, omnibus istis latronibus auctoritate ipsa Senatus iā pridē de manib⁹ arma cecidissent. Sed qđ tū nō licuit P. conscripti, id hoc tēpore nō solū licet, verū etiā necesse est: eos, q re sunt hostes, verbis notari: sententiis nostris hostes iudicari. Antea cū hostem aut bellū nominassem, semel, & sepius sententiā meā de numero sentētiarū sustulerūt. qđ in hac causa iā fieri nō potest. ex literis em̄ C. Panse, A. Hircii consulū, C. Cesaris p̄pretoris, de honore diis immortalibus habēdo sentētiās diximus. supplicationē modo q decreuit, idem imprudēs hostes iudicauit. nūq̄ em̄ in Ciuili bello supplicatio decreta est. decretam dico: ne victoris quidē literis postulata est. Ciuile bellū Consul Sylla gessit, legionibus in urbē adductis quos voluit expulit: quos potuit, occidit: supplicationis mētio nulla. graue bellū Octauii infecutū est, supplicatio Cinne nulla victoris. Cinne victoriā Imperator vltus est Sylla, nulla supplicatio decreta a Senatu. ad te ipsum P. Seruiliū misit vllas Collega literas de illa calamitosa pugna Pharsalię: nū te de supplicatione voluit referre: p̄fecto noluit. At misit postea de Alexandria, de Pharnace: Pharsalię vero pugne ne triūphū quidē egit. eos em̄ ciues pugna illa sustulerat, qbus nō modo victorib⁹, sed etiā viuīs, & incolumis, & florens ciuitas esse posset. Qđ idē cōtigerat superiorib⁹ bellis Ciuilibus, nā mihi Cōsulū supplicatio nullis armis sumptis, nō ob cedē hostiū, sed ob cōseruationē ciuiū, nouo, & inaudito genere decreta est. Quā obrē aut supplicatio ob rep. pulcherrime gestā postulātib⁹ vestris Impatoribus publice denegāda ē: qđ p̄ter Gabiniū cōtigit nemini: aut supplicatiōe decreta, hostes eos, de qb⁹ decernit, iudicetis necesse ē. qđ ergo illi re, ego ēt verbo, cū ipatores eos appello. hoc ipso noīe q ēt deuicti sūt, & eos q susunt, hostes iudico, cū victores appello Impatores. Quō. n. poti⁹ Pāsā appellē: etsi habet honoris nomē amplissimi, quo Hirciū: ē ille qđ cōsul: sed alterū nomē bñficii ē populū Ro. alterū virtutis atq; victorię. qđ Cesarē deorū bñficio Reip. p̄creatū, dubitē ne appellare Impatorē: q prim⁹ Antoniū imanē & scēdā crudelitātē nō solū a iugulis nr̄is, sed ēt a mēbris, & viscerib⁹ auertit. Vni⁹ autē diei quot & quāte virtutes diū imortales fuerūt: Princeps. n. oīm Pāsā plii faciēdi, & cū Antonio cōstigiēdi fuit, dign⁹ Impator legiōe Martia, digna legiō Impatore. cui⁹ si acerrimū ipetū cohibere Pāsā potuisset, vno plio cōfecta res ēt. Sed cū libertatis auida legiō effrenat⁹ ī aciē hostiū irrupisset, ipēq; ī primis Pāsā pugnaret, duob⁹ piculosis vulnerib⁹ acceptis sublat⁹ e plio Reip. vitā reseruauit. Ego vero hūc nō solū

Ieiunus
animus.
Magnus in
rep. cāpus
ad laudem

Supplicatio.

Pansa vulneratus.

In M. Antonium

Imperatorē, sed etiam clarissimū Imperatorē iudico: q̄ cū aut morte, aut victoria se satisfactū
rum Reip. spopōdisset, alterū fecit, alterius dii immortales omē auertāt. Quid dicā de Hir-
cio: q̄ re audita e castris duas legiones eduxit incredibili studio atq; virtute: Quartā illā, q̄ re
licto Antonio se olim cū Martia legione cōiūxit: & Septimā, q̄ cōstituta ex veteranis docuit
hoc plio, militib⁹ his q̄ Cēsaris beneficia seruassent, Senat⁹ Populiq; Ro. charum nomē esse.
His viginti cohortib⁹ nullo equitatu Hirci⁹ ipse aquilā Quartę legionis cū inferret, quā vlli
us pulchriorē speciē Imperatoris accepim⁹: cū tribus Antonii legionib⁹ egratūq; cōfixit: ho-
stesq; nefarios, huic Ioui Maximo, ceterisq; deorū immortalū tēplis, vrbis rectis, libertari po-
puli Ro. nostrę vitę, sanguinūq; imminētes pstrauit, fudit, occidit: vt cū admodū paucis
te tectus metu pterritus princeps latronū, duxq; fugerit. O solē ipsum beatissimum, qui an-
teq; se abderet, stratis cadauerib⁹ parricidarū, cū paucis fugientē vidit Antoniu. An vero q̄
q̄ dubitabit appellare Cēsare Impatorē: atas ei⁹ certe ab hac sentētia neminē deterrebit: quā
doquidē virtute superauit atate. Ac mihi semp eo maiora beneficia Cēsaris visa sunt, quo
minus erāt ab atate illa postulāda: cui cū Imperiū dabamus, eodē tēpore & spē eius nominis
deferebamus, qd̄ cū est secut⁹ auctoritatē nostrī decreti, rebus gestis suis cōprobauit. Hic er-
go adolescens maximi animi, vt verissime scribit Hircius, castra multarū legionū paucis co-
hortibus tutatus est, secundūq; preliū fecit. Ita triū Imperatorū populi Ro. virtute, cōsilio,
felicitate, vno die locis plurib⁹ Resp. est cōseruata. Decerno igit eorū triū noīe L. dierū sup-
plicationes, quas vt honorificētissimis verbis ipse cōsequi potero, cōplectar ipsa sentētia. Est
autem fidei pietatisq; nostrę, declarare fortissimis militibus, q̄ memores simus, q̄q; grati. quā
obrem pmissa nostra, atq; ea, q̄ legionibus bello cōfecto tributuros nos spopōdimus, hodie-
no Senatuscōsulto renouāda cenleo. æquū est em̄ militū, taliū p̄sertim, honorē coniūgi. Atq;
vtinam P. C. ciuib⁹ oībus soluere nobis p̄mia liceret. q̄q; ea, q̄ nos promissimus, studiose, q̄q;
multa, reddemus. sed id qd̄ restat, vt spero, victorib⁹, q̄bus Senatus fides p̄stat: quā cū diffi-
cillimo Reip. tēpore secuti sunt, eos nūq; oportebit cōsiliū sui p̄nitere. Sed facile est bene age-
re cū his, a q̄bus etiā tacētibus flagitari videamur, illud admirabilius, & maius, maximeq; p̄-
priū Senatus sapiētis est, grata eorū virtutē memoria psequi, q̄ p̄ patria vitā pfuderunt.
Quorū de honore vtinā mihi plura in mētē venirēt. duo certe nō p̄teribo, q̄ maxime occur-
runt, quorū alterū pertinet ad virorū fortissimorū gloriā sempiternā, alterū ad leniēdū mo-
rorem, & luctū pximorū. Placet igit mihi P. C. legionis Martię militibus, & eis, q̄ vna pugnā-
tes occiderūt, monimētū fieri q̄ amplissimū. magna atq; incredibilia sunt in Rēp. hui⁹ merita
legionis. hęc se prima latrocinio abrupit Antonii, hęc tenuit Albā, hęc se ad Cēsare cōtulit,
hęc imitata Quarta legio parē virtutis gloriā cōsecuta ē. Quarta victrix desiderat neminē:
ex Martia nonnulli in ipsa victoria cōciderunt. O fortunata mors, q̄ naturā debitā, p̄ patria
est potissimū reddita. Vos vero patrię natos iudico, quorū etiā nomē a Marte est: vt idē de⁹
Vrbē hęc gētibus, vos huic vrbī genuisse videat. In fuga foeda mors, in victoria gloriosa. et
enim Mars ipse ex acie fortissimū quēq; p̄ignerari solet. Illi igit impij, quos cecidistis, etiā ad
inferos p̄nas parricidii luent. vos vero, q̄ extremū spiritū in victoria effudistis, piorū estis
sedē, & locū cōsecuti. Breuis autē vobis vita data est, at memoria bene reddite vitę sempiter-
na, quā si nō esset longior, q̄ hęc vita, q̄ esset tā amēs q̄ maximis laboribus & piculis ad sum-
mam laudē gloriāq; cōtenderet: Actū igit p̄clare vobiscū fortissimi dū vixistis, nūc vero etiā
sanctissimi milites, q̄ vestra virtus nec obliuione eorū q̄ sunt, nec reticētia posterorū insepul-
ta esse poterit, cū vobis immortale monimētū suis p̄ne manibus Senat⁹ populusq; Rom. ex-
truxerit. Multi sepe exercit⁹ Punicis, Gallicis, Italicis bellis clari, & magni fuerūt, nec tñ vllis
tale genus honoris tributū est. atq; vtinā maiora possem⁹, quandoqdē a vobis maxima acce-
pimus. Vos ab Vrbe furētē Antoniu auertistis, vos redire molietē repulistis. Erit igit extru-
cta moles opere magnifico, incisq; literā diuinā virtutis testes sempiternæ: nūq; de vobis,
eorū, q̄ aut videbūt vestrū monimētū, aut audiēt, gratissimus sermo cōricescet. ita p̄ mortali
cōditione vitā, immortalitatē estis cōsecuti. Sed quoniā P. C. gloriæ munus optimis & for-
tissimis Ciuib⁹ monimēti honore p̄soluit, cōsolemur eorū pximos: q̄bus optima est hęc qd̄
cōsolatio parētibus, q̄ tāta Reip. p̄sidia genuerūt: liberis, q̄ habebūt domestica exēpla virtu-
tis: cōiugibus, q̄ his viris carebūt, quos laudare, q̄ lugere p̄stabit: fratrib⁹, q̄ in se, vt corporē,
sic virtutū similitudinē esse cōfidēt. Atq; vtinā his oībus abstergere fletū sentētiis nostris, cō-
sultisq; possem⁹, vel aliqua talis his adhiberi publice posset oratio, qua deponerēt mœrorē,

Supplicati
ones. l. die-
rum.

Cēsorum
honor.

O mors,
&c.

Mars fortis-
simū quēq;
i acie p̄gne-
rari solet.
Ad inferos

Reticētia,

Cōsolatio
pximorū.

L. Sallust. in Licer. Fo. CCLXIII.

luctu: gauderetq; potius, cum multa & varia impenderet hostibus genera mortis, id genus quod est pulcherrimum, suis obrigisse, eosque nec inhumatos esse, nec desertos: quod tamen ipsum pro patria non miserandum putat: nec dispersis bustis humili sepultura crematos: sed correctos publicis operibus, atque muneribus, eaque extructione, quae sit ad memoriam aeternitatis ara virtutis. Quam ob rem quidem maximum solatium erit propinquorum, eodem monimento declarari & virtutem suorum, & etatem, & Senatus fide, & crudelissimi memoriam belli. in quo nisi tanta militum virtus extitisset, paricidio M. Antonii nomen populi Romani occidisset. Atque etiam censeo P. C. quae promissa militibus promissimus nos Republica recuperata tributuros, ea vivis victoribusque cumulate, cum tempus venerit, persolvenda. qui autem ex his, quibus illa promissa sunt, pro patria occiderunt, eorum parentibus, liberis, coniugibus, fratribus, tribuenda censeo. Sed ut aliquando sententia complectar, ita censeo. Cum C. Pansa Conf. Imp. initium cum hostibus conflicendi fecerit: quo proelio legio Martia admirabili, incredibilique virtute libertatem populi Romani defenderit: quod idem legiones tyronum fecerint: ipseque C. Pansa Conf. Imp. cum inter media hostium tela versaret, vulnera acceperit: cumque A. Hircius Conf. Imp. proelio audito, & cognito, fortissimo, praestantissimoque animo exercitum castris eduxerit, impetumque in M. Antonium, exercitumque hostium fecerit, eiusque copias occisione occiderit, suo exercitu ita incolumi, ut ne unum quidem militem desideraverit: cumque C. Caesar Imp. consilio diligenterque sua castra feliciter defenderit: copiasque hostium quae ad castra accesserant, profligarit, occiderit: ob eas res Senatui existimare, & iudicare, eorum trium Imperatorum virtute, imperio, consilio, gravitate, constantia, magnitudine animi, felicitate, pro populo Romano, sceleratissima crudelissimaque servitute liberatum: cumque reipublice, urbe, templis deorum immortalium, bona, fortunasque omnium, liberosque conservarint dimicatione, & periculo vite suae: ut ob eas res bene, fortiter, feliciterque gestas, C. Pansa, A. Hircius Conf. Imperatores, alter ambove, aut si aberint, M. Cornutus Pr. urbanus supplicationes per dies L. ad omnia pulvinaria constituat: cumque virtus legionum digna clarissimis imperatoribus extiterit: Senatui, quod sit antea pollicitum legionibus, exercitibusque nostris, ea summo studio Republica recuperata resoluturum: cumque legio Martia princeps cum hostibus conflixerit: atque ita cum maiore numero hostium contenderit, complurimos cederet, caperet nonnullos: cumque sine ulla necessitate pro patria vitam profuderint: cumque simili virtute reliquarum legionum milites pro salute & libertate populi Romani mortem oppetiverint: Senatui placeate, ut C. Pansa, A. Hircius consules, imperatores, alter ambove, si his videatur, hisque sanguine pro vita, libertate, fortunisque populi Romani: pro urbe, templisque deorum immortalium profudissent, monimentum quamplurimum locandum, faciendumque, urbe ad eam rem pecuniam dare, contribuere, solvere iubeat, ut extet ad memoriam posteritatis sempiternam, ad scelus crudelissimorum hostium, militumque divinam virtutem: utque, quae praemia Senatus militibus ante constituit, ea solvantur eorum, qui hoc bello pro patria occiderunt, parentibus, liberis, coniugibus, fratribus: eaque fratribus tribuantur, quae militibus ipsis tribui oporteret, si illi vicissent, qui morte vicerunt.

Ara virtutis.

Occidere occisione.

Resoluturus.

Desideratur finis.

C. CRISPI SALLUSTII IN M. TVL. CICERONEM.

Craiter, & iniquo animo maledicta tua paterer M. Tulli, si te scire iudicio magis, quam morbo animi perulatia ista videri. sed cum in te neque modum, neque modestiam ullam animaduerto, respondebo tibi, ut si qua voluptatem maledicendo cepisti, eam male audiendo amittas. Vbi querar? quos implorare P. C. diripi Republica, atque audacissimo cuique esse praedictum: apud populum Romanum: quae ita largitionibus corruptus est, ut sese, ac fortunas suas venales habeat, an apud vos Patres conscripti: quorum auctoritas turpissimo cuique & sceleratissimo ludibrio est: vbi M. Tulli leges, iudicia, Populi Romani, defecit: atque in hoc ordine ita moderat, quasi unum reliquum ex familia viri clarissimi Scipionis Africani, ac non repetitum,

Morb' ai,

repretius.

accitum, & paulo ante istum huic urbi civis. An vero M. Tulli facta ac dicta tua obscura sunt: an non ita a pueritia vixisti, ut nihil flagitiosum corpori tuo putares, quod alteri collibuisse? An scilicet ista immoderata eloquentia apud M. Pisonem non pudicitiae iactura perdidicisti? Itaque minime mirandum est, si eam flagitiose venditas, quam turpissime passus. Verum ut opinor splendor domesticus tibi annos tollit. vxor sacrilega, ac piuriis delibuta: filia matris pellex, tibi iucundior atque obsequetior, quam parenti par est. domum ipsam tuam vi, & rapinis funestam tibi ac tuis comparasti. videlicet ut nos comone facias, quae conuersa sit Respublica. cum in ea domo habitares homo flagitiosissime, quam P. Crassi viri consularis fuit. Atque cum haec ita sunt, tamen se Cicero dicit in concilio deorum immortalium fuisse: inde missum huius